

SBĀ•RĀ•M, SBĀ•RĀ•Ā , SBĀ•RĀ•ME

ĀšterĀ½, 19 leden 2016

Myslím, Ā¾e moje úplnĀ prvni sbírka byla sbírka porcelánových stĀ™epĀ. Bydleli jsme v mĀstĀ porcelánu, do jedné továrny bylo doslova jen pĀ™es plot, tak se nedivte malé holce, Ā¾e si z tĀch výprav schovávala stĀ™epy s pomnĀnkami, rĀĀ¾iĀ•k jiným kvítím. Zdobila jsem si s tím své hrady z písku :-). OpravdovĀjší byla druhá sbírka - nálepek z krabiĀ•ek od sirek. PĀ™i výpravĀ s dĀtmi sousedĀ na spoleĀnou pĀdu jsme našli poklad škatuli právĀ s tĀmito nálepkami...

HodnĀ bylo stejných, tak jsme se dobĀ™e podĀlili. Ale u nás nikdo nekouĀ™il, vaĀ™ilo se na elektrice, pouze v podkroví by kamna, ve kterých se v zimĀ topilo dĀ™ivím a uhlím, takĀ¾e prostĀ zdroj nových nálepek nebyl. A sbírka, do které nic nepĀ™idáváte, nemá smysl. TakĀ¾e skuteĀným sbĀratelem jsem byla aĀ¾ kdyĀ¾ jsem se pustila do sbírání známek. Je na místĀ sdĀlit laskavým ĀtenĀĀ™m, Ā¾e maminka, vystudovaná zootechniĀ•ka, uklízela nejprve kancelĀ™e ve zmĀnĀ porcelánce (proto jsme tam byli jako doma), a nakonec 20 let roznšela poštu. Ne, nestrhávala z dopisĀ známky, to ne, ale protoĀ¾e já jsem se vĀnovala sbírání známek se zviĀ™aty a brácha s dopravními prostĀ™edky, tak si maminka tu a tam o zajímavou známku z dopisu Ā™ekla lidem, kterým chodilo hodnĀ pošty nebo dopisy ze zahraniĀ. A pak uĀ¾ jí její klienti sami známky stĀ™ádali, vĀtšinou dĀchodci, vdĀĀ•ní, Ā¾e mohou nĀkomu udĀla známku odstĀ™iĀ¾enou z obĀlky… PozdĀji jsem nakupovala sbĀratelské obĀlky se známkami; to bylo pro malého filatelistu nĀco jako „štĀstĀko“ z hraĀkáĀ™ství (pamatujete na nĀj? Za korunu krabiĀ•ka, v nĀ pĀ™ekvapení ‐ balonek, prstýnek, zviĀ™átko z korálkĀ a drátu…), protoĀ¾e prĀhledným okénkem bylo sice nĀ známek vidĀt, ale vĀtšina známek byla také pĀ™ekvapení… Kolik bude tĀch, co ješ nemám? Kolik naopak bude stejných, co uĀ¾ mám, a budou na výmĀnu? Budou ale takové, co nemá Hanka nebo Irenka? Nebyla jsem sama, kdo si kupoval obĀlky se zviĀ™aty, nebo „konĀ“, „psi“, „koky“, tak jsme pak s kamarádkami známky mĀnily. A samozĀ™ejmĀ se chlubilý svými sbírkami, prohlĀ¾eli si navzájem svoje alba; aĀ¾ teĀ uvĀdomuji, kolik v tom bylo pĀ™átelství. Byl dĀvod se navštĀvovat, a kdyĀ¾ se k nám pĀ™idal nĀkdo další, obvykle jsme mu navĀlily známky, co uĀ¾ jsme kaĀ¾dá mĀly dvakrát, a nebylo je s kým mĀnit. Jedna mi prozradila zdroj, odkud má celé zviĀ™átkové aršiky, a tak jsem Āas od Āasu vyráĀ¾ela do prodejny Pofisu (poštovní filatelistická sluĀ¾ba). To byla pro dĀtĀ velká výprava ‐ autobusem aĀ¾ do mĀsta, a pak pĀšky za Zítkovo kolonádu… Sbírkou známek ve dvou albech stále mám, Ā¾ádné dĀtĀ v ní nepokraĀovalo. Další dĀtskou sbírkou byly pohlednice. Brácha sbíral exotiku ‐ moĀ™e, cizí mĀsta, zde opĀt vypomáhala maminka; já sbírala konĀ, na pohledech kupovaných v trafice. A vĀbec všechno s koĀmi a o koních ‐ knĀ¾ky, Āasopisy, plakáty, obrázky, figurky. Pokud bylo v jakémkoliv ĀasĀku nĀco o koních, vystĀ™ihla jsem si aspoĀ fotografii, kdyĀ¾ ne celý Ālánek. NĀkteré z knih mám dodnes, jiné se nĀkam zatoulaly. Pohlednic jsem nasbírala od dĀtství aĀ¾ do dospĀlosti docela dos (asi 2000), aĀ¾ mne to pĀ™estalo bavit. UĀ¾ jsem nemĀla pĀ™ehled, co ve sbírce mám a co ne. VĀtšinu pohledĀ j proto darovala kamarádce, kterou to neomrzelo, a nechala si pouze pohledy s poníky. Jednoduše ‐ pokud chovám shetlandské poníky, má smysl stĀ™ádat pohlednice s nimi a kochat se krásou tĀchto malých chlupĀĀ.

Moc jich nebylo, tak jsem hledala další a další a nyní jich mám cca 300, pĀ™evĀ¾nĀ zahraniĀních. NĀkolik dokonce s našimi poníky, protoĀ¾e dnes uĀ¾ je moĀ™né domluvit se s vydavatelem na malé sérii pohledĀ, pokud si mĀĀ¾e on vybrat z nĀkolika nabídnutých snímkĀ takový, který i jako pohled prodá… TakĀ¾e tato sbírka mĀ spojuje s a dodnes ji aktivnĀ doplĀuji, je-li Āím. Rozsah dvou ještĀ ne plných alb umoĀ¾Āuje sbírku uspoĀ™ádat a mít o ses pohlednicích pĀ™ehled. Z koĀských figurek mi zĀstaly jen porcelánové od tatínka, dva vzpĀnající se konĀ. NĀkteré vĀci j rozdala jako ceny, kdyĀ¾ jsem poĀ™ádala malé soutĀĀ¾e pro dĀti, co ke mnĀ chodily jezdit, zbytek vlastním dĀtem na hra. Nechávala jsem si jen sklenĀné konĀky, které mi darovala spoluĀĀka, a pár stĀ™ibrných pĀ™ivĀškĀ na krk. Ty j svĀm „sbĀrkovĀ kritickĀ“ období obhajovala se slovy ‐ aspoĀ to není nic, co jen tak leĀ¾í v šuplíku, krabici, nebo stojí nevnĀmáno na polici. Tyhle prostĀ nosím na stĀ™idaĀku na krku! No, jak š roky, i tuto sbírku pĀ™ivĀškĀ (a pozdĀji i broĀ¾i) postihlo zákonité „nakynutí“. ProĀ zákonité? Jakmile nĀkomu pĀ™iznáte, co sbíráte, udĀláte mu radost ‐ uĀ¾ ví, co vám má koupit! VĀdyĀ co si mají dávat dospĀlci navzájem k narozeninám, svĀtkĀm, vĀnocĀm? U mĀ je výhoda, Ā¾e mĀ potĀší vĀci s motivem konĀ, nebo tedy figurka konĀ, tĀ™ebas i houpacího. TakĀ¾e nakonec tu sbírku figurek zase mám ‐ se sklenĀnými konĀky (vĀetnĀ dv mnou pĀ™ivezených jako suvenýr z Benátek), s porcelánovými a keramickými, které jsem vĀdy opatrovala, ale i s kovovými, dĀ™evĀnými, a umĀlohmotnými, z nichĀ¾ Āást kdysi patĀ™ila (nakonec doĀasnĀ) dĀtem, a kdyĀ¾ uĀ¾ je nechtĀly a „krámy“ na pĀdu, zachránila jsem si je.

NĀjaký Āas to nebylo kam dát, ale pak se dokonĀily pokoje v patĀ™e a já mám plno zdí na police, ve kterých mám sbírku roztĀ™idĀnou. Ano, je to „lapaĀ prachu“, ale nĀkteré figurky uĀ¾ jsou nejen dekorací, ale vzpomínkou. Sbírká stále jaksi aktualizovaná, protoĀ¾e na jedné stranĀ pĀ™ibývá tu a tam nĀco nového, co pĀ™ikoupím (jako tĀ™eba letos benĀští konĀci), nebo dostanu (naposled malý dĀ™evĀný houpací konĀ od Šárky), a naopak ubírám postupnĀ obyĀejně umĀlohmotné konĀ a ty opĀt pĀ™ileĀ¾itostnĀ rozdávám dĀtem z našší pony školky. PĀ™ivĀškĀ broĀ¾i s konĀm mám uĀ¾ tolik, Ā¾e se unosit nedají. NestĀ™ídám všechny, mám své oblíbené, ostatní mám uloĀ¾e v albu pĀvodnĀ urĀenĀmu na mince (má listy tvoĀ™ené malými umĀlohmotnými kapsiĀkami). ProstĀ klasická sbírka, která našštĀstĀ nezabírá mnoho místa. U rodiĀĀ mám velkou polici s porcelánovými miniaturkami ‐ pĀ™evĀ¾nĀ váziĀkami a zviĀ™átky. Táta mĀ vybízí, aĀ¾ si to odvezu, ale já oponuji ‐ aspoĀ se mám na co dívat, kdyĀ¾ jsem u vás. Otec sbíral celý Āivot porcelán, protoĀ¾e pracoval v porcelánce a dostal se do všech provozĀ, nyní ale sbírku postupnĀ rozdává. ChtĀl, abych si vzala i sbírku asi 50 pĀlitrĀ a tuplákĀ, ale na tu uĀ¾ naplánované místo nemám.

Proto jsem si vybrala ty miniatúrky. Co je sbírám? Snad různé ulity a mušle, ale už je mám několik let jen v krabici a čekají, zda bude někde, a dokonce máme rekonstrukci domu, na vhodné místo, snad orchideje, kterých jsem psala minule, možná poháry z výstav? Rozhodně ty sbíráš kdý, kdo někde soutěží, ne? Kdo by, sakra, měl pohár? Doklad, že byl někde v našem nejlepším? Nebo druhý nejlepším?

V tomto případě jde o ocenění koní, často mnou odchovaných, takže jde o doklad správného chovatelského úsilí. Nebyl jeden, dva, pak řada pohárů na horní polici knihovny, nakonec plná vitrína z IKEA, a když nestála, pak jsem koupila ještě další. Za 20 let jezdění po výstavách jsem prostě také vytvořila sbírku, ale pořád vím, kdy a který poník každému pohár pro mne získal. Ale o tom možná jindy... A co sbíráte vy? Nebo co jste sbírali? MILENA